

Zaaknummer 2010-T122 B

25 juli 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoeye-Geers.

1. De procedure

Op 23 april 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klaagster tegen aangeklaagde wijlen [aangeklaagde].

De KLAC heeft de overste van de congregatie Zuster Augustinessen van St. Monica geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. N.A. Viellevoeye-Geers heeft bij brief van 12 mei 2014 (ingekomen op 14 mei 2014) namens klaagster een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 23 april 2014.

Zuster[naam], algemeen overste, heeft bij brief van 10 juni 2014 (ingekomen 11 juni 2014) namens de congregatie gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 27 juni 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klaagster stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) De KLAC heeft de zaak niet zorgvuldig behandeld, nu klakkeloos is uitgegaan van de juistheid van het jaarverslag 1980 – 1981 waarin de komst en het vertrek van klaagster zou zijn vastgelegd. De KLAC gaat er ten onrechte vanuit dat, zonder hen verder nader te bevragen, de verklaringen van de zusters [naam] en [naam] juist zouden zijn. Doordat de KLAC stelt geen reden te hebben om te twifelen aan de verklaringen van de zusters [naam] en [naam], terwijl deze toch lijnrecht tegenover de verklaring van klaagster staan, geeft dit klaagster de indruk dat haar verklaring minder serieus wordt genomen dan wel de KLAC niet onbevooroordeeld is.

- b) De KLAC heeft onrechte niet in haar overwegingen meegenomen dat [naam] heeft verklaard dat [aangeklaagde] er een gewoonte van maakte om 's middags met meisjes, die zogenaamd moesten rusten, samen in één bed te gaan liggen met de deur op slot. Ook de verklaring van [naam] is ten onrechte niet meegewogen.
- c) Voorts heeft klaagster er haar bevreesing over uitgesproken dat twee andere klaagsters die zich veel later hebben gemeld dan klaagster, wel voor mediation in aanmerking worden gebracht en worden geloofd, maar klaagster niet.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klaagster schriftelijk bezwaar worden ingediend indien zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt voorts ten aanzien van hetgeen door klaagster is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klaagster en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen. Ook de vraag of er getuigen moeten worden gehoord – het nader bevragen van de zusters [naam] en [naam] –, is voorbehouden aan een KLAC. Slechts in het geval een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat, gelet op de inhoud van het klachtdossier, een KLAC in redelijkheid niet tot de beslissing had kunnen komen zonder het nader horen van getuigen, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer is voorts van oordeel dat uit hetgeen door de KLAC in haar advies van 23 april 2014 is overwogen noch uit andere stukken is gebleken dat de KLAC de feiten en omstandigheden niet onbevooroordeeld heeft gewogen.

Ten aanzien van punt b)

De bijzondere kamer stelt vast dat door de KLAC, gezien hetgeen is overwogen omtrent de periode dat klaagster in [plaats] heeft verbleven, tot haar oordeel is gekomen dat er te veel onduidelijkheden en tegenstrijdigheden zijn om met misbruik van klaagster aannemelijk te achten. Dit heeft terecht tot gevolg dat de KLAC niet meer toekomt aan de waardering van de verklaring van [naam] en [naam] als steunbewijs.

Ten aanzien van punt c)

Voor zover dit punt bedoeld is als een onderdeel van het bezwaar, overweegt de bijzondere kamer dat het zich richt tegen een gedraging of nalaten van de kerkelijke gezagsdrager en niet tegen het advies van de behandelende kamer. Derhalve kan dit bezwaar niet tot aantasting van het advies leiden.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 25 juli 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.